

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

LISTOPAD



ČÍSLO 11

Ročník 2013



LUMEN FIDEI

Encyklika papeže Františka o víře

Pokračování

Víra Izraele

12. Dějiny Izraelského lidu pokračují ve stopách Abrahamovy víry v knize **Exodus**. Víra se rodí opět z původního daru. Izrael se otevírá působení Boha, který jej chce vysvobodit z jeho bíd. *Víra je povoláním na dlouhou cestu, aby se mohl klanět Pánu na Sinaji a zdědit zaslíbenou zemi. Božská láska má rysy otce, který vede svého syna po cestě* (srov. Dt 1,31).

Izraelovo vyznání víry se odvíjí jako vyprávění o dobrodiních Boha, jeho jednání, kterým vysvobozuje a vede lid (srov. Dt 26,5-6), příběh, který tento lid předává z generace na generaci. Světlo Boží svítí Izraeli prostřednictvím památky skutků, které učinil Pán, připomínaných a vyznávaných bohoslužbou, předávaných dětem od rodičů.

Učíme se tak, že světlo, které víra přináší, patří ke konkrétnímu životnímu příběhu, ke vděčné vzpomínce na Boží dobrodiní a k postupnému plnění Jeho zaslíbení.

Gotická architektura to vyjádřila velmi dobře. Ve velkolepých katedrálách přichází světlo shůry skrze vitráže znázorňující posvátné dějiny. *Boží světlo k nám přichází skrze příběh jeho zjevení a je tak schopné osvěcovat naši cestu v čase, připomínat božská dobrodiní a ukazovat, jak se plní jeho zaslíbení.*

13. Dějiny Izraele nám ještě ukazují **pokoušení nevíry**, do něhož lid vícekrát upadl. Opak víry tu vystupuje jako modloslužba. Zatímco Mojžíš mluví na Sinaji s Bohem, lid nevydrží čekat.

Víra ze své povahy vyžaduje zřeknutí se bezprostředního vlastnění, které je zdánlivě nabízeno viděním; je pozváním k otevření se zdroji světla v úctě k vlastnímu tajemství Tváře, která se chce zjevit osobně a ve vhodném čase. Martin Buber citoval definici modloslužby pocházející od rabína Kocka: *modloslužbou je, „když se tvář obrací v úctě k tváři, která není tváří“*. Namísto víry v Boha se upřednostňuje uctívání modly, jejíž tvář lze stanovit a

jejíž původ je známý, protože ji sami zhotovujeme. Před modlou nehrozí možnost nějakého povolání, které odvádí z vlastních jistot, protože modly „nemají ústa a nemluví“ (Žl115,5).

Chápeme tedy, že *modla je záminkou k tomu, abychom se sami postavili do středu reality klaněním se dílu vlastních rukou*. Člověk, který ztratil základní orientaci, jež dává jednotu jeho existenci, rozplývá se v mnohosti svých tužeb, odmítá čekat na čas zaslíbení a rozpadá se na tisíce chvil svých dějin. Proto je modloslužba vždycky polyteismem, bezcílým pohybem od jednoho pána ke druhému. Modloslužba nenabízí cestu, nýbrž množství stezek, které nevedou k jistému cíli a spíše vytvářejí bludiště.

Kdo se nechce svěřit Bohu, musí naslouchat hlasům četných model, které křičí: „Svěř se mi!“.

Víra pojící se ke konverzi, je opakem modloslužby; je separací od model a návratem k živému Bohu skrze osobní setkání. *Věřit znamená svěřit se milosrdné lásce, která vždy přijímá a odpouští, podporuje a orientuje život, ukazuje moc svou schopností narovnávat pokřivenost našich dějin*.

Víra spočívá v ochotě nechat se vždy znovu přetvářet Božím povoláním. Je to paradox: v ustavičném obrácení se k Pánu nachází člověk stabilní cestu, která jej osvobozuje od disperze, do které jej uvrhnou modly.

14. Ve víře Izraele vystupuje také postava Mojžíše, prostředníka.

Lid nemůže vidět Boží tvář a Mojžíš mluví s YHWH na hoře a všem sděluje Pánovu vůli. *Přítomnost tohoto prostředníka naučila Izraele putovat jednotně*. Úkon víry jedince se začleňuje do společenství, do společného „my“ lidu, který je ve víře jako jediný člověk, „můj prvorozený syn“, jak Bůh nazve celý Izrael (srov. Ex 4,22). Prostředkování se nestává překážkou, nýbrž otevřením. V setkání s druhými se otevírá pohled na pravdu větší než my sami. J.J. Rousseau si stěžoval, že nemohl vidět Boha osobně: „Kolik jen lidí je mezi mnou a Bohem!“, „Je to prosté a přirozené, že Bůh jde za Mojžíšem, aby mluvil s Jeanem Jacquesem Rousseauem?“. Limitované a individualistické pojetí poznání neumožňuje chápat smysl prostředkování, schopnost podílet se na vidění někoho druhého, sdílet poznání, které je vlastní lásce. *Víra je zdarma Bohem darovaný dar, který vyžaduje pokoru i odvahu důvěřovat a svěřit se, aby byla vidět osvětlená cesta setkání Boha s lidmi, dějiny spásy*.

PASTORACE



Homilie papeže Františka na setkání rodin, nám. sv. Petra

Čtení třicáté neděle v mezidobí nás vybízí rozjímat některé zásadní charakteristiky křesťanské rodiny.

1. První je rodina, která se modlí. Evangelní pasáž zdůrazňuje dva způsoby modlitby: falešný způsob farizeje a autentický způsob modlitby celníka. Farizej ztělesňuje postoj, který není výrazem poděkování Bohu za Jeho dobrodiní a milosrdenství, ale je spíše výrazem sebeuspokojení. Farizej se cítí být spravedlivým, má za to, že je v pořádku, nadýmá se, a soudí druhé z výše svého piedestalu. Naproti tomu celník neplýtvá slovy. Jeho modlitba je skromná, umírněná a proniknutá vědomím vlastní nehodnosti, vlastní ubohosti. Tento muž cítí, že potřebuje Boží odpuštění, Boží milosrdenství. Modlitba celníka je modlitbou chudého, je to modlitba milá Bohu, která, jak praví první čtení, „proniká oblaka“ (Sir 35,20), zatímco farizeova modlitba je obtížena samolibostí.

Ve světle tohoto Slova bych se chtěl zeptat vás, drahé rodiny: modlíte se někdy v rodině? Někdo ano, to vím. Avšak mnozí mi řeknou: ale jak? Přece stejně jako ten celník, to je jasné: pokorně a před Bohem. Každý na sebe pokorně nechá spočinout Pánův pohled a prosí Jeho dobrotu, aby přišla k nám. A jak v rodině? Zdá se totiž, že modlitba je osobní záležitost a navíc v rodině nikdy není dost příhodného času a klidu... Ano, to je pravda, ale je také otázkou pokory, uznat, že potřebujeme Boha, jako celník. Všechny rodiny potřebují Boha, všechny! Potřebují Jeho pomoc, Jeho sílu, Jeho požehnání, Jeho milosrdenství, Jeho odpuštění. A k tomu je zapotřebí jednoduchosti. K modlitbě v rodině je nezbytná prostota. Společná modlitba „Otče náš“ u stolu je snadná. I modlitba růžence v rodině je velmi krásná a dodá spoustu síly! A také modlitba za sebe navzájem! Manžela za manželku, manželky za manžela, obou za děti, děti za rodiče, za prarodiče... Modlit se za sebe navzájem. To je modlitba v rodině a modlitba činí rodinu silnou.

2. Druhé čtení nám nabízí další podnět: rodina opatruje víru. Apoštol Pavel na sklonku svého života činí zásadní bilanci a říká: „Víru jsem uchoval“ (2 Tim 4,7). Ale jak ji uchoval? Nikoli v trezoru! Nezakopal ji do země, jako onen poněkud líný služebník. Svatý Pavel přirovnává svůj život k boji a běhu. Uchoval víru, protože se neomezil na to, že ji bránil, nýbrž hlásal ji, šířil a nesl ji daleko. Rozhodně se postavil proti těm, kteří chtěli zakonzervovat,

„nabalzamovat“ Kristovo poselství v hranicích Palestiny. Proto přijal odvážná rozhodnutí, šel na nepřátelská území, nechal se provokovat vzdálenými, odlišnými kulturami a hovořil směle a beze strachu. Svatý Pavel uchoval víru, protože ji daroval tak, jak ji přijal, vydal se na periferie a neopevnil se v obranných pozicích.

Také zde se můžeme ptát: jakým způsobem opatrujeme v rodině svoji víru? Držíme si ji pro sebe, ve své rodině jako privátní dobro, jako bankovní konto, anebo se o ni dovedeme dělit svědectvím, přívětivostí a otevřeností vůči druhým? Křesťanské rodiny jsou misionářské rodiny v každodenním životě, konají všední věci a přidávají do všeho sůl a kvas víry! Uchovat víru v rodině a do všeho denně dávat sůl a kvas víry.

3. A Boží Slovo nám podá poslední aspekt: rodina žije radostí. V sponsoriálním Žalmu se nachází tento výraz: „ať to slyší pokorní a radují se“ (Žl 33/34,3). Celý tento Žalm je chvalozpěvem na Pána, který je zdrojem radosti a pokoje. Co je důvodem této radosti? Že Pán je blízko zkroušeným a vysvobozuje od zlého. Také svatý Pavel píše: „Radujte se stále v Pánu... Pán je blízko“ (Flp 4,4-5). Rád bych dnes položil otázku. Nosí každý radost ve svém srdci, ve svém domově? A každý ať si odpoví sám. Jak je na tom radost ve tvé rodině? A odpovězte si.

Drahé rodiny, vy dobře víte, že pravá radost, která se zakouší v rodině není povrchní, neplyne z věcí, z příznivých okolností... Pravá radost plyne z hluboké harmonie mezi lidmi, kterou všichni pociťují v srdci a která nám umožňuje vnímat krásu být spolu a vzájemně se na cestě životem podporovat. Základem tohoto pocitu hluboké radosti je však přítomnost Boha v rodině, přítomnost Boha v rodině, Jeho přívětivá, milosrdná a uctívá láska vůči všem. A zvláště trpělivá láska, trpělivost je Boží ctnost a učí nás, abychom vůči sobě v rodině chovali trpělivou lásku. Jenom Bůh umí vytvářet harmonii z odlišností. Pokud chybí Boží láska, také rodina ztrácí harmonii, převládnu individualismy a pohasíná radost. Avšak rodina, která žije radost víry, spontánně víru předává, je solí země, světlem světa a kvasem celé společnosti.

Drahé rodiny, žijte vždy s vírou a jednoduchostí jako svatá Rodina Nazaretská. Radost a pokoj Páně ať jsou vždy s vámi!

Překlad Milan Glaser

EKONOMIKA



SBÍRKY V ŘÍJNU:

V Železném Brodě

20.10.: 4473,-Kč **na misie;**

27.10.:2177,-Kč.

6.10.: 1847,-Kč;

13.10.: 2038,-Kč;

V kasičce na opravy kostela bylo 2703,-Kč

Na misie bylo vybráno:

v Loučkách: 1535,-Kč;

v Zásadě: 2400,-Kč

na Krásné: 1400,-Kč;

v Držkově: 990,-Kč.

na Bzí: 200,-Kč;

P.Jan

PŘEHLED O PENĚZÍCH V KASIČCE NA KVĚTINY

Počáteční stav 31. 1. 2013

1119,- Kč

Příjem z kasičky a od p. Šemíka

1586,- Kč

Celkem

2705,- Kč

Výdej :

Velikonoční květy, koš na dřevo pro faru, odvoz dřeva z Krásné, květy děkovné a poutní výzdoba **2040,- Kč**

K 15. 10. 2013 mám u sebe **665,- Kč**

Děkuji všem za příspěvky finanční i květinové.

V. Petružálková

UPOZORŇUJEME



17.11.- neděle bude sbírka určena na pojištění diecéze

Biblické hodiny budou v listopadu každou středu kromě středy, kdy bude přednáška ČKA.

Práce na opravách kostela v Železném Brodě jsou dokončeny. Lešení zůstane do příštího roku, aby bylo možné kostel vymalovat.

Na Krásné byly osázeny zrestaurované vitráže.

Kontrolní dny proběhnou 31.10. Podrobnější zprávu napíšu v dalším čísle Jakuba.

V Loučkách právě začaly opravy střechy.

P. Jan

PŘEJEME



V listopadu oslaví svá životní jubilea:

Jiří Hanuš

Jaroslav Kalfus

Jaromír Jiráska

Jaroslav Rákos

Josef Pešata

Pater Albín

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu, mnoho lásky, pokoje a zdraví.

NENECHTE SI UJÍT



POZVÁNKA MÍSTNÍ SKUPINY ČKA - ČESKÝ RÁJ:

Athos a raněkřesťanské památky Etiopie a Egypta

Srdečně zveme na přednášku diákonů **MUDr. ThMr. Romana Gapy a Josefa Brožka** o jejich pobytech v kláštrech na hoře Athos, doplněnou čerstvými

informacemi doktora Gapy po jeho návratu z návštěvy ranekřesťanských památek Etiopie a Egypta. Beseda s nimi může být velmi obohacující.

Středa 27. listopad 2013, v 18:15, KC Kino v Železném Brodě.

Athos „Svatá Hora“ - z řeckého AgionÓros, je jeden ze tří poloostrovů na severořeckém Chalkidiki. Nachází se zde mnišský stát, tvořený dvaceti mužskými kláštery. Na Athos nemají podle dávné tradice (sahající až k začátkům mnišství na tomto místě) přístup ženy. Legendy praví, že horu Athos navštívila Panna Marie, a prohlásila ji za svoji zahradu. Tato tradice se udržuje více než 1000 let. Zákaz, který v roce 1045 potvrdil byzantský císař Konstantinos Monomachos, je i dnes úzkostlivě dodržován.

Athoský poloostrov má 50 km na délku, jeho šířka se pohybuje mezi 8 a 12 km a jeho plocha je 350 km². Na jihu poloostrova se od moře zdvihá hora Athos do výše 2033 m. Přístup na Svatou Horu je pouze po moři (ačkoliv je to poloostrov, je cesta po pevnině neprůchodná). Trvale na Athosu přebývají jenom pravoslavní mniši (a několik osob správního personálu). V současnosti jich zde žije asi 2000. Politicky spadá pod svrchovanost Řeckého státu. Z hlediska církevní jurisdikce spadá Svatá Hora přímo pod konstantinopolského patriarchu.

Pro pravoslavné křesťany má Athos jedinečný význam, jako jedno z pomyslných duchovních center pravoslaví. Na Svaté Hoře je přes tisíciletí nepřetržitě pěstována pravoslavná duchovní tradice. Svatá Hora je pro pravoslavné křesťany místem, kde mohou zažít hlubokou duchovnost.

Právem je možné považovat Svatou Horu za duchovně - kulturní klenot světa, neboť ve starobyklých monastýrech a poustevnách jsou přechovávány památky nevyčísitelné hodnoty. Jedná se o práce ikonopisců, řezbářů, kaligrafů a dalších umělců. Také příroda si zde uchovává dnes již ne zcela běžnou neporušenost.

MUDr. ThMgr. Roman Gapa je lékař záchranné služby a pravoslavný jáhen z Poličky. Josefa Brožka ze Železného Brodu ani nemusím představovat, už zde několikrát velmi poutavě přednášel.

Proto bychom měli využít tento potenciál a opět zaplnit prostor kina do posledního místečka! Srdečně všechny zveme a těšíme se na bohatou účast a spoustu otázek nejen k danému tématu.

Ing. arch. Martin Tomešek

ADVENTNÍ EXERCICIE V BOZKOVĚ

Zveme Vás na duchovní obnovu - adventní exercicie na faře v Bozkově.

Exercicie budou se konat ve dnech: **29.11-01.12.2013.**
Duchovní obnovu **povede P.JaroslavGajdošik.**

Program začíná v pátek v 18.00 mší svatou a končí v neděli odpoledne.

Přihlásit se můžete telefonicky 732534226 a také na číslo 481682156 nejpozději do 24.11.2013.

Cena 400 Kč. Pokud bude málo zájemců, exercicie budou zrušeny.

Misionáři Matky Boží z La Salette

FÓRUM



VÍTE ŽE :

r. 1753 Josef Dobrovský položil vědecké základy české filologie a slavistice. Vytvořil tak předpoklady k rychlé obnově mateřštiny.

r. 1773 Josef Jungmann - hlava druhé obrozenecké generace, pětisvazkový slovníkem česko - německým opřel novodobou češtinu o lexikální výbavu asi 120 000 výrazů.

V knížce „**Pranostiky na každý den**“ se m.j. píše, že v 16. stol. vyhlásil papež Řehoř XIII. kalendářní reformu, podle níž bylo vypuštěno 10 dní. Po 4. říjnu následoval 15. říjen. Tím došlo ke znehodnocení pranostik.

Zmatek vnesl do oblasti pranostik nový liturgický kalendář, schválený papežem Pavlem VI. 14. 2. 1969, podle něhož měl připadnout svátek světců na den jejich úmrtí. Pokud to nebylo možné, stanovil se jiný den (přenesení ostatků, kanonizace apod.). Někteří světcí zaujali v kalendáři nové místo, zatímco pranostiky musely zůstat na místě původních. Například sv. Tomáše Akvinského (***O svatém Tomáši sníh bředne na kaši.***). Pranostika se vztahuje k

původnímu svátku 7. března, avšak podle nového kalendáře má sv. Tomáš svátek 28. ledna, kdy sníh nebředne.

Dnes se již pranostikami neřídíme, přesto jsou perličkami lidové poezie.

Sv. Cecílie hroudy v poli sněhem kryje.

Podle legendy obrátila na víru i svého manžela Valeriána a oba se zavázali slibem čistoty. Valerián byl popraven a podobný osud stihl i Cecílii, které sice neublížila vařící voda, ale o život ji připravil katův meč. Původně byla zobrazována jako mučednice s knihou a palmou, od 15. století s hudebními nástroji, údajně proto, že při hudbě na její svatbě zpívalo její srdce Bohu. Stala se proto patronkou hudebníků, zpěváků a výrobců hudebních nástrojů.

V. Petružálková

ÚRYVEK Z DOPISU PŘÁTELŮM BROŽÁKŮM

OD EVY HAVLÍČKOVÉ (roz. PAVKOVÉ)

Před chvílí jsme se rozloučili s moc milou návštěvou. Sám pan farář až ze Severu Čech se přijel 220 km podívat na tu naši "světici". Přivezl Anence nádhernou plyšovou kravičku, která byla ale nádherná jen do chvíle, kdy jí Anemína za zvuků zvilé hyenky ukousla dva rohy najednou. A to ještě před samotným panem farářem!! Naštěstí, k mému údivu, má ta naše plyšová kravička jménem Kryštůfka rohy hned čtyři, a tak jí ještě dva zbyly. Na příště. -- Marie!! Tento Tvůj záporný skutek by byl téměř hodný životní zpovědi! A nebo bych tam spíš měla zajít i já s tím, že zřejmě neumím nakrmit dítě a to se pak musí živit kravima rohama! No, tedy, pravdou je, že se rozhodně ve výživě naší dcery neřídím reklamním sloganem, který čtu při procházkách s kočárkem denně na našich obecních sloupech. "PŘEDCHÁZEJTE NECHUTENSTVÍ VAŠÍ KOČKY".

Naše kočka totiž váží v osmi měsících 11,10 kg a u takové kočky bych už rozhodně ničím dalším chuť k jídlu nepodporovala.

Dneska jsme byli s Mařenkou taky v kostelíčku. Chodíme tam každou neděli, ale po té dnešní už to zřejmě nebude zase až tak pravda. Protože: Mařenka, když jí došel čaj, což bývá většinou tak v první třetině žalmu, začala trošku zlobit. Jenže takové "troškové" zlobení se v hrobovém tichu kostela násobí exponenciální řadou. Takže pak i každé sebemenší

špitnutí natož pak zívnutí a nedej Bože i krknutí vyznívá pod obloukovou barokní klenbou dost ořesně až strašidelně. A tak jsem vděčná za každého za námi stojícího tvora, který dokáže na Anenku dělat cackrbliky tak dlouho, dokud ji to neomrzí. No a když omrzí, tak pak začne vymrzovat ona sama. No a tak jsem dneska s velkou radostí uvítala to, že před námi seděla nějaká nobles dáma, která měla na sobě huňatý kabát s kožešinou, který Anenku ohromně uchvátil. Jaké to štěstí, že tento kvalitní a silný materiál zabraňoval majitelce vnímat Anenčinygrobiánské doteky. Stokrát jsem mohla Anence říci, ať dělá jenom MALÁ. Ale ta si nechtěla nechat dát říct a krom VELKÁ praktkovala někdy i ZLOBIVÁ. No a v jednom z méně střežených okamžiků podnikla Marie svůj hadí výpad a vrhla se té paní po vlasech. To dělá Anenka běžně se zuřivou chutí a nepopsatelným nadšením. O to větší bylo i teď, protože tu paní před námi to očividně nebolelo a Anenka tedy mohla bez úhony a zábran trhat dál. Jenže!! V ručičce jí zůstalo něco jako velký kus chemlonové čepice! Co to bylo? Ano, správně si to myslíte. Ta paní před námi totiž nosila paruku. NOSILA. Popisovat, co se dělo dál, tak na to už mi mé pisatelské vlohy jednoduše nestačí. Snad jen věta pana opata na závěr mše: "CHOŇTE PROSÍM S MALÝMI DĚTMI RADĚJI NA DĚTSKÉ MŠE, KTERÉ SE KONAJÍ V 11.00 HOD.", prozrazuje atmosféru zbytku mše. Jenže, pane opate, v 11.00 hod. my právě spíme a vlastně buďte rád, že spíme, protože si vůbec neumíte ani ve snu představit, jak se naše Marie projevuje v přítomnosti svých vrstevníků. A ti navíc ještě většinou paruky nenosí a ty pravé vlasy při tahání docela dost bolí! Mohu sama potvrdit!

Jo a taky si tam Mařenko hned na ten Tvůj dlouhý zpovědní seznam připiš, že jsi mamince už dvakrát málem vyšťourla oko a že jí rabiátsky mačkáš její už tak nadprůměrně vyvinutý nos a pak s ním kroutíš doprava, jako bych byla nějaký knoflík od starýho rádia.

A vlastně? Nejsem už taky?! :)

HISTORICKÉ OKÉNKO



O ZÁSADSKÉ KAPLI

Dokončení

Nejpodrobnější zprávu o zřízení a zadání zásadské kaple podává zápis Šourkovy pamětní knihy z roku 1751, jež zde doslovně uvádím:

Tato dědičná vrchnost / rozuměj navarovská/ a pan farář držkovský s panem Jiříkem Velkertem, mistrem řemesla zednického, měšťanem a spoluprimasem Železného Brodu místo pro tu kaplu jsou vyměřili, kterýžto místo roku 1748 dne 4. července jakožto na den svatého Prokopa skrze velebného pana pátera Vikariusu Václava Klímu /titul/, faráře loukovského posvěceno a podle kterýžto velebné konzistořskéintivelebnýmu panu vikariusovi /titul/ panu Václavu Klímovi moc milostivě propůjčena byla tuto kapli veřejnou dle církevního nařízení a ustanovení s isopem pokropiti a posvětiti, což také se stalo dne 5. července, to je první neděli po svatém Prokopu roku 1750 u přítomnosti několika tisícův lidí jak duchovních, tak světských, vyššího a nižšího stavu, mnoho vzácných pobožných osob a jinějšího obecného lidu, kteří všichni toto posvěcení této kaple slavnosti a služeb Božích oučastni byli, k té slavnosti farního kostela držkovského svatého Bartoloměje, a farního kostela smržovského svatého Michala archanděla, z filiálního kostela volešnického svatého Martina a z kaple svatého Vojtěcha z huti Laby pro čest a chválu Boha a jeho milého svatého Prokopa procesí vedena byla, po vykonaných slavných ceremoniích pak služby Boží se začaly dvoje kázání česky a německy, český kazatel byl důstojný pán Joann Anton Čelisko, děkan roketnickej a německej kazatel důstojný v Pánu odpočívající pan Jan Arnošt Fridrich, tehdejší farář přichovský, zpívanou mši svatou měl pan páter Joannes Šrom, jakožto sice PrimitiatotemdiaconoPatre Francisco Artzt, Caz cell: Morchensternensi et SubdiaconoJoannesDondt, Magistro, jinší pak rozliční mnozí duchovní na ten den v té kapli mše svaté konali, toho dne, to jest tu neděli po svatém Prokopě každoročně slavnost a pout, tu neděli po svatém Martině pak na podzim slavnost posvěcení jmenované kaple po všechny časy, a při obouch těch slavnostech zpívaná mše svatá požeňháním a vystavenou velebnou svátostí a kázání držána býti.

Panu faráři držkovskému ale po každé slavnosti jedna kopa míšens., t.j. jeden zlatý deset krejcarů /160 Kč/ a k tomu oběd, kdyby nebyl oběd, teda po každé půldruhé kopy spolu vo pouti a posvěcení tři kopy, to jest tři zlatý třicet krejcarů /480 Kč/ z kasy obce zásadské, též po všechny časy dávatí a pan farář s tím také spokojen býti má.

Mimo pak těch dvou slavností ještě šest služeb božích v té kapli každoročně držán budou, a to sice: první na den svatého Štěpána, druhá Masopustní neděle, dyby pak se ale trefilo, že by na neděli Quinquagesima ve filiálním chrámu Páně volešnickém ordinární služby Boží konány byly, takové zase kteroukoliv neděli postní vejš jmenované kapli drženy budou, třetí pak velikonoční pondělek, čtvrtá svatodušní úterek, pátá na den svatého Prokopa, šestá ten pondělek po posvícení bude držáno zpívané requiem za všechny v Pánu zesnulé dobrodince a předky, pro stálost a bezpečnost ustavičně těch šesti služeb Božích tím způsobem jmenovaná obec zásadská po pobožnosti za každé takové služby Boží jednu kopu panu faráři platiti po všechny časy se zavazuje.

A poněvadž sice té kapli dovolení jest do farního kostela držkovského, filiálního kostela volešnického, vejřevná kaple navarovské a k svatému Vojtěchu do huti Laby procesí voditi, naproti tomu vo pouti, to jest tu neděli po svatém Prokopě v této kapli se množství lidí scházejí, protož dědičná vrchnost navarovská kousek pole od vrchnostenského vlastního gruntu na věčný časy osvobozuje, by též pod kaplí krámy při slavnostech stavěti se mohly.

By pak také ta kapladatýrovaná, věnována a na další časy pro potřebnou správu zaopatřena byla, tak on Jan Šourek padesáte zlatejchrejskejch /7.000 Kč/ jakožto věno dne 7. ledna r. 1751 v hotovosti položil, takový peníze vrchnost navarovská pro lepší jistotu k sobě přijala a dle od sebe velebný konsistoří pražské dané obligati pod 5 pro centointerese každoročně při zádušních oučtech k vejplatě po všechny časy za sebou nechati chce, takto se zavazujíc.

/Následuje německá stvrzenka/.

Jan Šourek, rychtář.“

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY



Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svätý, ktorý vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Listopad

Všeobecný: Za kněze prožívající těžkosti, aby na své cestě věrnosti nacházeli posilu, ve svých pochybnostech povzbuzení a ve svém utrpení útěchu.

Misijní: Za církve v Latinské Americe, jež jsou plodem misí z Evropy, aby vysílaly misionáře ostatním církvím.

Úmysl našich biskupů: Aby křesťané upřímně hledali cestu k jednotě a usilovali o její dosažení.

Najděte si každý den chvíli a zamyslete se v modlitbě nad daným veršem z Bible

1.11.	1. čt: Zj 7,2-14 Žl: 24 2. čt: 1Jan 3,1-3 Ev: Mt 5,1-12a	Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je.
2.11.	1. čt: Mdr 3,1-9 Žl: 116 2. čt: Řím 8,14-23 Ev: Mt 25,31-46	Ti, kdo v něj doufali, poznají pravdu, kdo byli věrní, setrvají u něho v lásce, protože popřává svým vyvoleným lásku a smilování.
3.11. ne	1. čt: Mdr 11,22-12,2 Žl: 145(144) 2. čt: 2Sol 1,11-2,2 Ev: Lk 19,1-10	Ty však máš slitování se vším, protože můžeš všechno, a jsi shovívavý k hříchům lidí, aby dělali pokání.

4.11.	1. čt: Řím 11,29-36 Žl: 69 Ev: Lk 14,12-14	Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty!
5.11.	1. čt: Řím 12,5-16a Žl: 131 Ev: Lk 14,15-24	V úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha.
6.11.	1. čt: Řím 13,8-10 Žl: 112 Ev: Lk 14,25-33	Vždyť přikázání jsou shrnuta v tomto slovu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.‘ Láska neudělá bližnímu nic zlého.
7.11.	1. čt: Řím 14,7-12 Žl: 27 Ev: Lk 15,1-10	Proč tedy, ty slabý, soudíš svého bratra? A ty, silný, proč zlehčuješ svého bratra? Všichni přece staneme před soudnou stolicí Boží.
8.11.	1. čt: Řím 15,14-21 Žl: 98 Ev: Lk 16,1-8	Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost, na své milosrdenství se rozpomenul, na svou věrnost
9.11.	1. čt: Ez 47,1-12 Žl: 46(45) 2. čt: 1Kor 3,9-17 Ev: Jan 2,13-22	Nad řekou pak, na jejím břehu z obou stran vzroste všeliké ovocné stromoví; každý měsíc ponese čerstvé plody, neboť jeho voda bude vytékat ze svatyně: jeho ovoce bude pokrmem, lékem jeho listí."
10.11 . ne.	1. čt: 2Mak 7,1-14 Žl: 17 2. čt: 2Sol 2,16-3,5 Ev: Lk 20,27-38	A Pán ať řídí vaše srdce k Boží lásce a k tomu, abyste byli trpěliví tak, jako byl Kristus.
11.11	1. čt: Mdr 1,1-7 Žl: 139	Duch Hospodinův naplňuje zemi, on, jenž všemu dává řád, zná každou myšlenku. Smýšlejte o Hospodinu v dobrotě a hleďte ho

	Ev: Lk 17,1-6	upřímným srdcem.
12.11	1. čt: Mdr 2,23-3,9 Žl: 34 Ev: Lk 17,7-10	Tak i vy, když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: „Jsme jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit.“
13.11	1. čt: Kol 3,12-17 Žl: 103 Ev: Mt 25,31-46	On odpouští všechny tvé viny, on léčí všechny tvé neduhy. On vykupuje tvůj život ze záhuby, on tě věnčí láskou a slitováním. Hospodin je milosrdný .
14.11	1. čt: Mdr 7,22-8,1 Žl: 119 Ev: Lk 17,20-25	Moudrost je odleskem věčného světla, nezkaleným zrcadlem Božího působení a obrazem jeho dobrotivosti.
15.11	1. čt: Mdr 13,1-9 Žl: 19 Ev: Lk 17,26-37	Neboť jestliže lidé dokázali tolik poznat, že byli schopni probádat svět, jak to, že nedokázali poznat toho, který je, a z pohledu na dílo nerozpoznali Tvůrce.
16.11	1. čt: Mdr 18,14-16;19,6-9 Žl: 105 Ev: Lk 18,1-8	Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat.
17.11 ne.	1. čt: Mal 3,19-20a Žl: 98 2. čt: 2 Sol 3,7-12 Ev: Lk 21,5-19	Ale vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má záchranu na svých křídlech.
18.11	1. čt: 1Mak 1,10-64 Žl: 119 Ev: Lk 18,35-43	„Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“
19.11	1. čt: 2Mak 6,18-31	Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.

.	Žl: 3 Ev: Lk 19,1-10	
20.11	1. čt: 2Mak 7,1.20-31 Žl: 17 Ev: Lk 19,11-28	Proto tedy Stvořitel světa, který dává vzniknout člověku při zrození a zná původ všech věcí, vám ve své milosti daruje život znovu, když teď dáváte přednost jeho zákonům před sebou samými.
21.11	1. čt: 1Mak 2,15-29 Žl: 50 Ev: Lk 19,41-44	Mne oslaví ten, kdo přinese oběť díky, ten, kdo jde <i>mou</i> cestou; tomu dám zakusit Boží spásu.
22.11	1. čt: 1Mak 4,36-37.52-59 Žl: 1Kron 29 Ev: Lk 19,45-48	řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude domem modlitby,‘ ale vy jste z něho udělali doupe lupičů.“
23.11	1. čt: 1Mak 6,1-13 Žl: 9 Ev: Lk 20,27-40	Bůh přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých, neboť před ním jsou všichni živi.
24.11 . ne	1. čt: 2Sam 5,1-3 Žl: 122 2. čt: Kol 1,12-20 Ev: Lk 23,35-43	"Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu, ale on neudělal nic zlého." A dodal: "Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království."
25.11	1. čt: Dan 1,1-20 Žl: Dan 3 Ev: Lk 21,1-4	„Vpravdě vám pravím, že tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, dala všechno, z čeho měla být živa.“
26.11	1. čt: Dan 2,31-45 Žl: Dan 3 Ev: Lk 21,5-11	„Mějte se na pozoru, abyste se nedali svést. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: ‚Já jsem to‘ a ‚nastal čas‘. Nechoďte za nimi.
27.11	1. čt: Dan 5,1-6.13-14.16-17.23-	Neboť já vám dám řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit žádný váš

.	28 Žl: Dan 3 Ev: Lk 21,12-19	protivník.
28.11	1. čt: Dan 6,12-28 Žl: Dan 3 Ev: Lk 21,20-28	On je Bůh živý a zůstává navěky, jeho království nebude zničeno a jeho vladařská moc bude až do konce.
29.11	1. čt: Dan 7,2-14 Žl: Dan 3 Ev: Lk 21,29-33	Nebe a země pomínou, ale má slova nikdy nepomínou.
30.11	1. čt: Řím 10,9-18 Žl: 19(18) Ev: Mt 4,1	Jestliže ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.

Slavnosti a svátky v listopadu:

- 1.11. Slavnost Všech svatých
- 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
- 9.11. Svátek Posvěcení Lateránské baziliky
- 13.11. Svátek sv. Anežky České
- 22.11. sv. Cecílie
- 24.11. Slavnost Ježíše Krista Krále- zakončení Roku víry
- 30.11. Svátek sv. Ondřeje, apoštola

SVATÁ KLÁRA PÍŠE SVATÉ ANEŽCE ČESKÉ

Téma zrcadla v třetím a čtvrtém listě Klárině

Ve třetím listě sv. Kláry se poprvé objevuje motiv zrcadla. „Ponoř svou mysl do zrcadla věčnosti, svou duši do blaha slávy, své srdce do krásy božské podstaty. A když budeš takto uvažovat o Bohu, celá se přetvoř v obraz jeho božství ...“

Hluboký vztah mezi oběma sveticemi patří k mimořádným jevům dějin spirituality. Svatá Klára kdysi prožívala hluboký vztah duchovního

porozumění se sv. Františkem. Klára byla v tomto vztahu duchovní dcerou. Nyní Klára předává Anežce to, co sama dostala od Františka. Stává se duchovní matkou Anežce. Právě Klářiny listy nám dávají nahlédnout mystickou povahu vztahu k její duchovní dceři, ale tím i odraz vztahu, který býval mezi Klárou a Františkem.

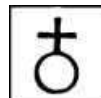
Motiv zrcadla se však ještě výrazněji objevuje ve Čtvrtém listě sv. Kláry Anežce. Tento list psala duchovní matka své dceři v posledním roce svého života, tedy r. 1253. „Do tohoto zrcadla se denně dívej, královno a snoubenko Ježíše Krista, v něm ustavičně pozoruj svou tvář, (...) viz v tom zrcadle chudobu toho, jenž leží v jeslích, zavinitý v plénky. Podivuhodná pokoro! Úzasa hodná chudobo! (...) Ve středu zrcadla viz pokoru a blahoslavenou chudobu, nesčíslné práce a námahy, jež vytrpěl, aby vykoupil lidstvo. Na konci zrcadla pak s úžasem pohleď na nevýslovnou lásku, s níž se rozhodl trpět na dřevě kříže a zemřít nejpotupnější smrtí. Toto zrcadlo, zavěšené na dřevě kříže, napomínalo kolemjdoucí: 'Vy všichni, kteří jdete cestou, pozorujte a vizte, je-li bolest jako bolest moje!' (...) Kéž tedy, královno nebeského Krále, vzplaneš tímto žářem lásky!“ Toto překrásné rozjímání sv. Kláry pak vyúsťuje do obrazu mystického sňatku s nebeským Ženicem.

K tomuto textu bych ráda podotkla jednu věc. V klášteře sv. Kláry v Assisi jsem byla účastna v hovorně přednášky o modlitbě, kterou pro nás měla místní abatyše. Byla to výjimečná záležitost, protože byl rok sv. Kláry. Mimo jiné nám řekla, že ona sama neví, jak vypadá, protože v klášteře nemají zrcadla. Ví, že dodnes některé kláštery zrcadla skutečně nepoužívají. Tím chci poukázat na sílu onoho Klářina výrazu: *Zrcadlo, zavěšené na dřevě kříže – do toho se dívej!*

Nabízí se tu jedna malá hypotéza. Svatá Klára se zasvětila Kristu životem v chudobě v roce 1211 nebo 1212. Jistě netušila, že tou dobou se jí narodila ve vzdálené zemi její budoucí duchovní dcera a to z královské krve! Chudé zasnuby s Nebeským Králem vždy přivádějí někoho nebo něco v život. „Při tomto uvažování pamatuj na svou chudičkou matku a věz, že jsem blahou vzpomínku na Tebe nesmazatelně napsala na listy svého srdce, že Tě mám za nejmilejší ze všech! Co ještě říci? Necht' umlkne jazyk těla v lásce k Tobě a necht' mluví jazyk duše, požeňnaná dcero, neboť tělesný jazyk nemůže plněji vyjádřit lásku, kterou k Tobě chovám, a to, co jsem Ti nedostatečně napsala.“

S.M. Ludmila Pospíšilová OSF

PRAVIDELNOSTI



Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00
		středa 18:00
		čtvrtek 18:00
		pátek 18:00
		neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat p. Janovi, nebo Lence Pešatové, nebo také posílat v elektronické podobě na adresu: **fz.jakub@seznam.cz** a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod. **Doporučený příspěvek na tisk 5,- Kč, sponzorský 10,- Kč**

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

číslo účtu: 500601574/0600 v GE Money Bank

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz